

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

06 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Vladimir Timofti,

Judecători – Victor Boico, Nadejda Toma,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 18 aprilie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2018, declarat de către avocatul Canțer Serghei în numele inculpatului

Uzun Liviu XXX, născut la XXX,
originar din XXX, domiciliat în
XXX.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 07.04.2017 – 18.04.2018;

2. Instanța de apel: 14.05.2018 – 26.09.2018;

3. Instanța de recurs: 16.11.2018 – 06.02.2019.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 18 aprilie 2018, Uzun Liviu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.186 alin.(2) lit.c), d) și 311 alin.(2) lit.b) Cod penal la câte 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

Uzun Liviu a fost achitat de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art.312 alin.(2) lit.b) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Prima instanță a constatat că Uzun Liviu, la data de 25 spre 26 ianuarie 2017, în intervalul orelor 23:00-05:00, aflându-se în or. Ialoveni, str. Alexandru cel Bun, având intenția înscenării sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu scopul de a nu-i restitui lui Ungureanu Maxim suma de 450 lei, pentru folosirea automobilului acestuia, prin deteriorarea geamului lateral, a pătruns în mijlocul de transport de model „Dacia Logan”, cu n/î XXX, pe care activa în calitate de taximetrist, parcat în fața Policlinicii Ialoveni, de unde a sustras pe ascuns un casetofon de model „Blaupunkt” de culoare neagră, la prețul de 1000 lei, un telefon mobil de model „Huawei” la prețul de 500 lei, o hartă la prețul de 150 lei, un încărcător pentru mobil împreună cu un cablu USB, la prețul de 160 lei, o piesă confecționată din masă plastică pentru aerodinamica automobilului estimată la prețul de 200 lei și o piesă pentru cricul automobilului la prețul de 100 lei, cauzându-i un prejudiciu considerabil în mărime de 2110 lei.

Tot el, cu scopul denunțării cu bună știință falsă, intenționat, în scopul de a învinui pe altcineva de săvârșirea unei infracțiuni, la 26 ianuarie 2017, s-a adresat la IP Ialoveni, organul care este în drept de a porni urmărirea penală, cu un denunț fals privind învinuirea persoanelor necunoscute de săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave, deși a fost preîntâmpinată și i-a fost explicat despre survenirea răspunderii penale conform art.311 Cod penal, în caz de denunț fals, fapt confirmat prin semnătura acestuia în procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea infracțiunii din 26 ianuarie 2017.

Astfel, în baza denunțului a fost pornită cauza penală nr.2017440054, în baza indicilor infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit b), c), d) Cod penal.

Ulterior, la data de 30 ianuarie 2017, în cadrul examinării înregistrărilor video ridicate de la fața locului de la SRL „Linguata Ialoveni”, s-a observat cum Uzun Liviu, cu o piatră deteriorează sticla de la geamul de la ușa din față a pasagerului a automobilului de model „Dacia Logan”, cu n/î XXX, parcat în fața Policlinicii Ialoveni, din salonul căruia a sustras mai multe bunuri.

În așa mod, declarațiile făcute în cadrul urmăririi penale pe cauza penală nr.2017440054, unde a fost audiat în calitate de parte vătămată, sunt declarații mincinoase.

2.1. Potrivit sentinței s-a constatat că, prin rechizitoriu, inculpatului Uzun Liviu i s-a incriminat că, având scopul prezentării cu bună-știință a declarației mincinoase, pe parcursul efectuării urmăririi penale în cauza penală nr.2017440054, fiind recunoscut și audiat, la data de 26 ianuarie 2017, în calitate de partea vătămată, fiindu-i explicat despre survenirea răspunderii penale conform art.312 Cod penal, în caz de prezentare cu bună-știință a declarației mincinoase, fapt confirmat prin semnăturile acestuia în procesele-verbale ale acțiunilor procesuale nominalizate, intenționat, cu bună-știință, a prezentat în cadrul audierilor declarații mincinoase, legate de învinuirea persoanelor necunoscute de săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave.

Ulterior, la data de 30 ianuarie 2017, în cadrul examinării înregistrărilor video ridicate de la fața locului de la SRL „Linguata Ialoveni”, s-a observat cum Uzun Liviu, cu o piatră deteriorează sticla de la geamul de la ușa din față a pasagerului a automobilului de model „Dacia Logan”, cu n/î XXX, parcat în fața Policlinicii Ialoveni, din salonul căruia a sustras mai multe bunuri.

Astfel, acțiunile lui Uzun Liviu au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art.312 alin.(2) lit.b) Cod penal, prezentarea, cu bună-știință a declarației mincinoase de către partea vătămată, săvârșită în cadrul urmăririi penale, legate de învinuirea de săvârșirea unei infracțiuni, săvârșite din interes material.

3. Împotriva sentinței au declarat apel:

- la data de 17 aprilie 2018 - procurorul, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Uzun Liviu, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.c) și d) Cod penal și să fie condamnat la 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis; de comiterea infracțiunii prevăzute de art.311 alin.(2) lit.b) Cod penal - la 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.312 alin.(2) lit.b) Cod penal la 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar în temeiul art.84 Cod penal, pentru concursul de infracțiuni, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip

semiînchis.

În motivarea apelului, procurorul a invocat că instanța neîntemeiat l-a achitat pe inculpat de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art.312 alin.(2) lit.b) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii și greșit i-a aplicat acestuia pedeapsa definitivă, cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal; - instanța nu a luat în considerare că infracțiunea prevăzută de art.312 Cod penal poate să formeze concurs cu infracțiunea prevăzută de art.311 Cod penal; - instanța nu a dat deplină eficiență prevederilor art.7, 61 și 75 Cod penal și, prin aplicarea față de inculpat a prevederilor art.90 Cod penal, i-a stabilit o pedeapsă prea blândă;

- la data de 02 mai 2018 – avocatul Svetlana Bubuioc în numele inculpatului, solicitând casarea sentinței în partea în care Uzun Liviu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.186 alin.(2) lit.c), d) și 311 alin.(2) lit.b) Cod penal la câte 2 ani închisoare, cu stabilirea pedepsei definitive, în temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, de 3 ani închisoare și cu suspendarea condiționată a executării ei, în temeiul art.90 Cod penal, pe o perioadă de probațiune de 2 ani, rejudecarea cauzei în această parte și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii și să fie condamnat în baza art.311 alin.(2) lit.b) Cod penal la amendă.

În motivarea apelului, avocatul a invocat că organul de urmărire penală și prima instanță eronat au calificat acțiunile inculpatului, încadrate în prevederile art.186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal, or, acesta este învinuit că a avut „intenția înscenării sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane”; - inculpatul nu a avut intenția de a sustrage bunurile ce-i aparțineau lui Ungureanu Maxim, ci de a înscena furtul, bunurile fiindu-i restituite proprietarului; - instanța a apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei; - instanța nu a dat deplină eficiență prevederilor art.61 și 75 Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă prea aspră pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.311 alin.(2) lit.b) Cod penal; - instanța nu a ținut cont că inculpatul și-a recunoscut vina pe acest capăt de învinuire și s-a căit sincer pentru fapta comisă, solicitând aplicarea față de el a amenzii; - instanța urma să ia în considerare și vârsta inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2018, apelurile declarate de către procuror și avocatul Svetlana Bubuioc în numele inculpatului au fost respinse ca nefondate.

În motivarea soluției, instanța de apel a indicat că prima instanță a dat apreciere corectă probelor administrate și circumstanțelor cauzei, examinându-le conform art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.186 alin.(2) lit.c), d) și 311 alin.(2) lit.b) Cod penal, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, fiind întrunite elementele constitutive ale acestora și că în partea învinuirii de comiterea infracțiunii prevăzute de art.312 alin.(2) lit.b) Cod penal, inculpatul urmează a fi achitat, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Consecvent, instanța de apel a indicat că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.186 alin.(2) lit.c), d) și 311 alin.(2) lit.b) Cod penal, se confirmă prin :

Din conținutul deciziei rezultă că această concluzie a fost bazată pe :

- declarațiile părții vătămate Ungureanu Maxim, potrivit cărora, în dimineața zilei de 26 ianuarie 2017, când l-a telefonat pe inculpat pentru ai cere să achite chiria automobilului în mărime de 450 lei, acesta i-a comunicat că, în timpul nopții, persoane necunoscute au deteriorat geamul automobilului și au pătruns înăuntru, de unde au sustras casetofonul, telefonul mobil, banii pe care trebuia să-i dea, modulatorul pentru muzică, casca pentru telefonul mobil și cablurile USB. Mai târziu, i-a adus automobilul și i-a spus că poliția a depistat casetofonul și telefonul mobil, iar restul bunurilor le v-a întoarce mai târziu. Pretenții față de inculpat nu are, pentru că acesta i-a recuperat prejudiciul (f.d.17-18, 147-148);

- declarațiile martorului Mereacre Ion, potrivit cărora, la data de 25 ianuarie 2017, în jurul orei 23:00, inculpatul a venit la el acasă pentru a înnopta, iar dimineața i-a zis că trebuie să-i dea șefului niște bani și l-a rugat să-i împrumute, dar nu avea suma respectivă. Ulterior, fiind împreună cu acesta în automobilul vizat în cauza penală de față, fiind parcat în apropierea Policlinicii din or. Ialoveni, inculpatul a scos casetofonul din salonul automobilului, telefonul mobil de model „Lenovo”, niște cabluri și căști, le-a pus într-o sacoșă și i-a dat-o lui. Nu știa că automobilul și bunurile enumerate, nu-i aparțin. Ulterior au coborât din automobil, iar inculpatul a găsit o piatră și i-a spus să spargă geamul de la ușa automobilului din partea pasagerului din față. A făcut ce i-a spus și a plecat acasă, iar acesta a rămas. Ulterior, a aflat că inculpatul a anunțat poliția și a declarat că cineva a sustras bunurile din automobil (f.d.154-155);

- procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii din 26.01.2017, prin care inculpatul, fiind preîntâmpinat în conformitate cu prevederile art.311 Cod penal, a declarat că, în noaptea spre 26 ianuarie 2017, persoane necunoscute, prin deteriorarea geamului, au pătruns în automobilul de model „Dacia-Logan” cu n/î XXX, de unde, pe ascuns, au sustras casetofonul de model „Blaupunkt” la prețul de 400 lei, portmoneul în care erau actele de identitate și bani în sumă de 1400 lei, un telefon mobil de model „Lenovo” la prețul de 1000 lei, un modulator pentru muzică la prețul de 150 lei și căști pentru telefon mobil la prețul de 250 lei (f.d.7);

- raportul despre primirea informației prin telefon privind comiterea unei fapte ilicite din 26.01.2017, potrivit căruia, la 26 ianuarie 2017, în jurul orei 06:00, inculpatul a sunat la Serviciul de Gardă al IP Ialoveni și a denunțat săvârșirea faptei infracționale, descrisă mai sus (f.d.8);

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 26.01.2017, potrivit căruia, obiectul supus cercetării a fost automobilul de model „Dacia-Logan” cu n/î XXX, fiind constatată deteriorarea geamului de la ușa din față din partea pasagerului (f.d.11);

- procesul-verbal de examinare a obiectului din 06.02.2017 - înregistrările video din noaptea din 25 spre 26 ianuarie 2017, potrivit cărora, la ora 05:49, automobilul de model „Dacia-Logan” cu n/î XXX, se parchează în parcarea Policlinicii din or. Ialoveni, din care, la ora 05:51, coboară inculpatul și Mereacre Ion, iar la ora 05:53 ultimul se apropie de automobil și, cu o piatră, sparge geamul de la ușa din față a pasagerului și pleacă. Mai târziu, la ora 05:56, inculpatul se uită prinprejurul automobilului și la ora 06:00 telefonează la poliție (f.d.31);

- procesul-verbal de ridicare din 06.02.2017, cu planșa fotografică, potrivit căruia, de la partea vătămată a fost ridicat un casetofon audio pentru automobil de model „Blaupunkt” de culoare neagră și a unui telefon de model „Huawei” de culoare neagră, cu numărul de imei XXX, cu ecranul deteriorat (f.d.40);

- procesul-verbal de examinare a obiectului din 07.02. 2017 – a casetofonului audio pentru automobil de model „Blaupunkt” de culoare neagră și a unui telefon de model „Huawei” de culoare neagră, cu numărul de imei XXX, cu ecranul deteriorat (f.d.43);

- procesul-verbal de ridicare din 09.02.2017, cu planșa fotografică, potrivit căruia, de la inculpat au fost ridicate obiectele - un modulator pentru muzică de culoare negru cu roșu, o cască pentru telefonul mobil de model „Samsung” și două cabluri USB (f.d.52);

- procesul-verbal de examinare a obiectului din 10.02.2017 – a modulatorului pentru muzică de culoare negru cu roșu, o cască pentru telefonul mobil de model „Samsung” și două cabluri USB (f.d.55).

Astfel, în partea ce ține de infracțiunea prevăzută de art.186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal, instanța de apel a precizat că probele enumerate supra și apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, contrazic argumentele apărătorului privind achitarea inculpatului de sub învinuirea de comiterea acestei infracțiuni.

Cu referire la învinuirea adusă inculpatului în baza art.312 alin.(2) lit.b) Cod penal, instanța a precizat că persoana care a făcut denunțarea falsă în conformitate cu art.311 Cod penal, nu poate să răspundă și pentru declarația mincinoasă (art.312 Cod penal), în legătură cu faptul că aceasta nu poate fi subiect al celei din urmă infracțiuni, deoarece cerând de la ea declarații adevărate, ar însemna s-o plasezi în poziția de martor în propria sa cauză penală.

Cu referire la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de apel a indicat că prima instanță a dat deplină eficiență prevederilor art.61, 75 Cod penal, ținând cont de gravitatea infracțiunilor, care fac parte din categoria celor ușoare, de persoana inculpatului, care e la prima abatere, anterior nefiind judecat, precum și de influența pedepsei asupra corijării și reeducării inculpatului, și corect a conchis că acestuia urmează să-i fie aplicată pedeapsă sub formă de închisoare, cu suspendarea executării ei pe o perioadă de probațiune de 2 ani, fiind o pedeapsă echitabilă și proporțională faptelor comise.

5. La data de 05 noiembrie 2018, împotriva hotărârilor judecătorești a declarat recurs ordinar avocatul Canțer Serghei în numele inculpatului care, indicând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6) și 8) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Uzun Liviu să fie achitat de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, iar pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.311 alin.(2) lit.b) Cod penal, să-i fie aplicată amendă, pe motiv că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel; - hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; - instanța a apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei și eronat a conchis asupra vinovăției inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal; - nu sunt întrunite elementele acestei infracțiunii; - instanța nu a luat în considerare că, de către organul de urmărire penală, inculpatul este învinuit că a avut „intenția înscenării sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane” și nu intenția de a le sustrage, motiv pentru care nu poate fi tras la răspundere penală pentru săvârșirea acestei infracțiuni; - fiind recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.311 alin.(2) Cod penal, inculpatul nu mai poate fi recunoscut vinovat și de

comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal – infracțiune care a fost denunțată fals; - pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.311 alin.(2) lit.b) Cod penal, instanța nu a dat deplină eficiență prevederilor art.61 și 75 Cod penal și i-a stabilit inculpatului o pedeapsă prea aspră; - instanța nu a ținut cont că inculpatul și-a recunoscut vina pe acest capăt de acuzare și s-a căit sincer pentru fapta comisă, solicitând aplicarea față de el a amenzii; - instanța urma să ia în considerare și vârsta inculpatului.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care se solicită declararea inadmisibilității recursului ordinar, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Potrivit art.414 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

În susținerea recursului, recurentul invocă temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, care stipulează că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Totodată, deși nu a fost indicat expres, din textul recursului, Colegiul penal constată că recurentul a invocat, inclusiv că, în partea condamnării inculpatului în baza art.311 alin.(2) lit.b) Cod penal, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, eroare care este prevăzută la pct.10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală.

Astfel, analizând aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că nici unul dintre acestea nu și-a găsit confirmare.

După cum rezultă din conținutul recursului, autorul acestuia nu este de acord cu condamnarea lui Uzun Liviu în baza art.186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal, considerând că lipsesc probe care ar confirma vinovăția lui în săvârșirea infracțiunii imputate, solicitând să fie achitat pe motiv că în acțiunile acestuia lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii.

La acest capitol Colegiul penal menționează că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Colegiul constată că, prima instanță, conform prevederilor art.314 Cod de procedură penală, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de către părți, a audiat inculpatul, partea vătămată și martorii, a cercetat materialele acumulate de către organul de urmărire penală, pe care le-a apreciat în mod obiectiv și care au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor incriminate a fost dovedită integral.

Instanța de apel, respectând prevederile art.414 Cod de procedură penală, a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate în cauză, le-a dat o apreciere justă, din punct de vedere al pertinentei și concludenței, și a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță privind vinovăția lui Uzun Liviu în cele incriminate.

Probele indicate în decizia instanței de apel au fost examinate complet și obiectiv, acestea demonstrează faptul comiterii de către inculpat a infracțiunilor incriminate, fiind corect apreciate de către instanța de apel.

Astfel, în urma examinării cererii de apel, instanța de apel întemeiat a concluzionat despre existența elementelor componente ale infracțiunilor imputate lui Uzun Liviu, inclusiv vinovăția acestuia, argumentând totodată, netemeinicia afirmației recurentului, precum că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal.

Cu referire la pedeapsa aplicată pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.311 alin.(2) lit.b) Cod penal, instanța de recurs reține că autorul recursului este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor sale, și critică hotărârea instanței de apel în această parte numai referitor la pedeapsa aplicată, considerând că este prea aspră.

Instanța de recurs consideră că motivele invocate de către recurent la acest capitol sunt lipsite de temei legal.

Astfel, Colegiul penal relevă că, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, conform art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa are drept scop și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane. Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Subsecvent, instanța de recurs reține că instanța de apel a dat deplină eficiență prevederilor art.61 și 75 Cod penal, ținând cont de circumstanțele cauzei, de gravitatea infracțiunilor săvârșite, inclusiv a celei prevăzute de art.311 alin.(2) lit.b) Cod penal, care fac parte din categoria celor mai puțin grave, de persoana inculpatului, care anterior nu a fost judecat, fiind la prima abatere, de vârsta inculpatului, care la data săvârșirii infracțiunii nu avea atinsă vârsta de 21 de ani, precum și de influența pedepsei asupra corijării și reeducării inculpatului, și corect a conchis că prima instanță i-a stabilit lui Uzun Liviu o pedeapsă echitabilă, în limitele prevăzute de sancțiunea normelor penale incriminate și a circumstanțelor cauzei, pedeapsa fiind individualizată conform prevederilor legale.

Având în vedere cele tratate supra, Colegiul penal reține că, contrar celor afirmate de către recurent în recurs, instanța de apel s-a expus pe larg asupra argumentelor invocate în apel de către partea apărării, aplicând legislația pertinentă speței, cu interpretarea justă a ei, iar recursul recurentului, în situația respectivă, este declarativ și contravine faptelor cauzei, stabilite și expuse exhaustiv, și analizate corespunzător de către instanța de apel, conform art.414 Cod de procedură penală, care s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor.

Argumentele avocatului nu-și găsesc suport în situația de drept statuată în cauză, dat fiind că instanța de apel a respectat prevederile normelor penale și procesual penale, pronunțând o decizie legală și întemeiată.

Colegiul penal menționează că reiterarea de către instanța de recurs a alegațiilor instanței de apel, în contextul expus, este inoportună or, Colegiul penal le consideră legale și întemeiate.

În sensul celor invocate, Colegiul penal, va ține seama și de jurisprudența CtEDO, și nu va impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele de fond, dat fiind că, în cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis vs Spania, Helle vs Finlanda*), din care motiv, fără a reitera întreaga motivare a instanțelor de fond, pe care și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, conchide asupra existenței faptei și vinovăției inculpatului Uzun Liviu.

Complementar, Colegiul menționează că temeiurile invocate de către recurent, privind modul de apreciere a probelor, nu se încadrează în cele prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală. Aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept fie în instanța de fond, fie în instanța de apel, iar dezacordul unei părți în acest sens, nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Făcând o analiză a temeiurilor indicate în recurs în raport cu apelul declarat și textul deciziei, Colegiul constată că recursul repetă textul apelului, argumentele expuse de recurent fiind anterior invocate în apel, iar instanța de apel examinându-le în ansamblu și dându-le o apreciere corespunzătoare, conform art.414, 417 Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor, a indicat temeiurile de fapt și de drept care au dus la emiterea respectivei soluții, precum și motivele adoptării ei.

Prin urmare, temeiurile invocate de către partea apărării, precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că nu sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal și că pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.311 alin.(2) lit.b) Cod penal s-a aplicat o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale, se combat prin materialele cauzei și nu se semnalizează în esență presupusa eroare de drept, iar hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și care, în totalitatea lor, resping argumentele recursului.

Decizia instanței de apel corespunde prevederilor art.394 Cod de procedură penală, este bine argumentată, motivată, fiind legală și întemeiată. Colegiul penal nu a

constatat existența vreunei grave erori de drept , care ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că temeiurile invocate de către recurent nu sunt acceptabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar servi temei pentru instanța de recurs în vederea casării hotărârii contestate, din care considerente Colegiul penal va dispune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Canțer Serghei în numele inculpatului Uzun Liviu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2018, în cauza penală în privința lui Uzun Liviu, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 28 februarie 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Victor Boico

Nadejda Toma